

Publicerad 2003-10-04 17:33 av *_Mian_*

Om en resa med Werner Aspenström

- poeten som kunde talade med stenar

Medresenär i grön vagn

en tidig vårdag

eller kanske var det en sensommardag?

i änden av 70-talet

eller begynnelsen av -80?

betydelselöst dock

tunnelbanedörren skrek

i Blackeberg

en man med skärpa i blicken

stegade in över lervällinggolv

minimalismens talskrivare

han som bar på gröna tankar klev in

i eftertänksam skritt

mannen som spirat liv i gråstenar och gett gossen Ruda vingar

som låtit marken tala

lånat den sin röst

genom sitt allrahögst privata förstoringsglas

som ställt fantasins hypoteser

och med road min undrat om man inte kan simma i en gurka

(vars vatteninnehåll överstiger havets)

Werner - som vände ryggen åt nationalism, militärism och

konsumism

ordbalansören - melankolins, ljusets, lekens, nyfikenhetens och drömmarnas målare,

som under sina vandringar på söder,

vek sig dubbel då och då,

för att motverka vaneseende

genom att betrakta världen uppochner

satt nu på galoniserat säte,

fyllde vagnen med snigeltankar

och grön klorofyll

stillsamt betraktande världen
genom regnbestänkt fönster
med en osynlig dikt i sitt knä.

© Marianne Kjellkvist

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren _Mian_ med Poeter.se id #153 innehar upphovsrätten